

18 september 2010: Reunie Zeister Vrije School

Ik was eigenlijk niet eens van plan om te gaan. Echt niet. De zaterdagen zijn altijd al druk genoeg met allerhande klusjes, boodschappen en sportclubjes. En van de paar oud-klasgenoten waar ik nog contact mee heb, ging er geen één naar de reünie. Op de aanmeldpagina op Internet had ik wel wat bekende namen zien staan, maar ach, het was allemaal al zo lang geleden en wat had je elkaar nou eigenlijk te vertellen? En dan zo lang, wat moest ik in hemelsnaam van tien tot vijf op die school doen? Nee, ik zou deze keer voorbij laten gaan.

Er was echter een klein probleempje. Ik had Elisabeth Groeneveld beloofd dat ik me op zou geven. Een week voor de reünie belde ze me op.

“Heb je je al aangemeld?”

“Eh... nee juffie.”

“Maar waarom dan niet?”

“Eh... ik weet eigenlijk niet of ik wel ga, er komen zo weinig bekenden. Straks sta ik daar in m'n uppie.”

“Doe het nou maar. Er komen heel veel mensen op het laatste moment alsnog. Ik weet het zeker.”

“Goed juffie.”

Vreemd... Was ik vroeger op school ook zo gehoorzaam?

Elisabeth kreeg gelijk. Al bij aankomst op het schoolplein liep ik een vriendin van vroeger tegen het lijf. Wat leuk! Wat hadden we elkaar een tijd niet gezien! Ze was veranderd en toch ook niet. Samen liepen we het gebouw aan de Socrateslaan in en zagen nog meer bekenden. Er waren veel meer oud-klasgenoten dan ik op de aanmeldpagina had gezien. Sommigen waren helemaal niets veranderd, andere waren juist onherkenbaar. Al snel voelde het net als vroeger.

Binnen in de school keek ik mijn ogen uit. Wat is er veel bij gebouwd in al die jaren! Een prachtige, grote, lichte zaal met mooie kantine, een heuse mediatheek! Er was koffie en thee en heel veel taart. Buiten scheen de zon uitbundig.

Het programma begon met een officiële opening en daarna gingen we zingen. In the Quest of the Holy Grail. Het klonk geweldig. Zoiets verleer je niet, zelfs niet na al die jaren.

Na de opening was er tijd om uitgebreid bij te praten en rond te kijken in de school. Er lagen intekenlijsten in de hal, je kon je opgeven om aan een les mee te doen bij Albèrt van Raaij, Daniëlle van Dijk, Martin Kuijlenburg en anderen. Komt straks wel, dacht ik, eerst even wat praten.

Uiteindelijk heb ik nooit meer aan zo'n les mee gedaan. Ik stond alleen maar te kletsen, hoorde wat iedereen is gaan doen na school, bekeek foto's van partners en kinderen. De tijd vloog. Ineens moesten we op de klassenfoto, daarna kon je lunchen. Het was allemaal perfect verzorgd.

Er waren oud-leraren, Betty Tulner, Huib Lammers, Anneke Jonges, Antoon van Hooft en vele anderen. Wat geweldig om ze weer te zien!

Aan het eind van de middag namen we afscheid. Een tas vol kaartjes, telefoonnummers, emailadressen en beloftes: Natuurlijk houden we nu wel contact! Ik weet dat het niet zo is. Dat kan ook niet. Dat hoort ook niet. Daarom zijn er juist reünies. En dit was wel een hele leuke!

Bedankt Elisabeth en de rest van het organisatieteam! Het was een fantastische dag. En dan te bedenken dat ik bijna niet gegaan was...

Danielle Vaillant

"C Ron Burgering Fotografie v.o.f."